

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

18/1/2010 **Μια μέρα του καλοκαιριού** *Χιροκάζου Κόρε Εντα*

25/1/2010 **Κυριακάτικο κάλεσμα** *Αντριάν Σιτάρου*

1/2/2010 **Fish Tank** *Αντρέα Άρνολντ*

8/2/2010 **Welcome** *Φιλίπ Λιορέ*

15/2/2010 **Η γη των κοκκινων ανθρώπων** *Μάρκο Μπεκίς*

22/2/2010 **Γλυκειά Έξαψη** *Αντρέι Βάιντα*

1/3/2010 **Ο χρόνος που απομένει** *Ελάι Σουλεϊμάν*

8/3/2010 **Καμπέι, η μητέρα μας** *Γιότζι Γιαμάντα*

15/3/2010 **Αγριόχορτα** *Αλέν Ρενέ*

22/3/2010 **Σκότωσα τη μητέρα μου** *Χαβιέ Ντόλαν*

12/4/2010 **Η μάχη του Αλγερίου** *Τζίλο Ποντεκόρβο*

19/4/2010 **Ο μεγάλος ύπνος** *Χάουαρντ Χοκς*



ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΑ - LES HERBES FOLLES

Σκηνοθεσία: Alain Resnais

Σενάριο: Christian Gailly, Alex Reval,
Laurent Herbiet

Ηθοποιοί: Mathieu Amalric, Emmanuelle
Devos, Nicolas Duvauchelle, Anne
Consigny, Andre Dussollier,
Edouard Baer, Sabine Azema,
Michel Vuillermoz

Φωτογραφία: Eric Gautier

Μουσική: Mark Snow

Μοντάζ: Herve de Luze

Κοστούμια: Jackie Budin

Χώρα: Γαλλία - Ιταλία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 104'

Διακρίσεις: - 2 βραβεία στο Φεστιβάλ Καννών
2009

* Ειδικό Βραβείο των Κριτών στον
Αλέν Ρενέ

* Ειδικό Βραβείο για το όλο έργο
του στον Αλέν Ρενέ

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Πολύ όμορφο!

Πολύ ανθρώπινα όμορφο!

Βασισμένο στο βιβλίο του Christian Gailly, L'incident, τα "Αγριόχορτα" είναι η ταινία - απόγειο του έργου ενός από τους λιγοστούς εναπομείναντες μεγάλους και πρωτότυπους δημιουργούς.

Η Μαργκερίτ δεν είχε προβλέψει ότι θα της έκλεβαν την τσάντα στην έξοδο του καταστήματος κι ακόμα λιγότερο ότι ο κλέφτης θα πέταγε το πορτοφόλι της σ' ένα πάρκινγκ. όσο για το Ζορζ αν ήξερε τι τον περίμενε, δεν θα έσκυβε να το μαζέψει.

Ένα πορτοφόλι που χάθηκε και βρέθηκε, ανοί-



γει την πόρτα –μια χαραμάδα– για να ζήσουν ο Ζορζ και η Μαργκερίτ μια ρομαντική περιπέτεια. Αφού ο Ζορζ εξέτασε την ταυτότητα του ιδιοκτήτη του κόκκινου πορτοφολιού, δεν είναι απλή υπόθεση γι' αυτόν να το παραδώσει στην αστυνομία. Απ' την πλευρά της, η Μαργκερίτ δεν μπορεί να πάρει πίσω το πορτοφόλι της χωρίς να τη φάει η περιέργεια για το ποιος το βρήκε. Κι ενώ ασχολούνται με το πρωτόκολλο της απόδοσης και αποδοχής ευχαριστιών, η ταραχή γλιστρά μέσα από τη χαραμάδα και κατακλύζει την καθημερινότητά τους. Μια ταινία, που συνιστά ένα ρεαλιστικό αλλά και παιχνιδιάρικο παραμύθι και που αποδεικνύει τη διαρκή επιθυμία του Αλέν Ρενέ να προκαλεί το θεατή σε όλα τα επίπεδα.

Αυτός ο Resnais όσο και να γεράσει δεν μπορείς παρά να υποκλίνεσαι τόσο στην εικαστική όσο και στην αφηγηματική του δεινότητα. Μέσα από ένα τρελούτσικο γεμάτο υπόνοιες παράξενο αφήγημα βασισμένο σε μια νουβέλα, βλέπουμε ένα οπτικό ποίημα πάνω στην χρήση του χρώματος αλλά και της γραμμής του φωτός πάνω στα αντικείμενα. Ενός κινηματογραφικού έργου με πολυεπίπεδη ιστορία, με avant guard breaks, η οποία δεν γίνεται ποτέ εντελώς σαφής αλλά συνεχώς σε πάει κάπου και μετά κάπου αλλού παίζοντας με την συνθετική δυνατότητα του νου αλλά και με την παύση, ηθελημένα αυτού που θα ονομάζαμε "γνώριμη αφηγηματική ροή μέσα στον θεατή". Μου άρεσε πάρα πολύ και ανακάλυψα αρκετά στοιχεία της video art μέσα του. (Σε πολλά σημεία κρυβόταν ο Viola ή ο Pyke, για να μην αναφέρω το φινάλε που στο οπτικό μέρος θύμιζε κάτι από Snow με ολίγον από Ρέτζιο).

Φυσικά αυτός ο αιώνιος καινοτόμος είναι ο Resnais. Από το "ΠΕΡΥΣΙ ΣΤΟ ΜΑΡΙΕΝΜΠΑΝΤ" έως τον "ΘΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ". Πάντα παι-

χνιδιάρης και απρόβλεπτος, καθώς - παρατηρώ - το χιούμορ του, αυξάνεται στο πέρασμα του χρόνου...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΑΟΥΖΑΙΟΣ

Γύρω από αυτή την απλή ίντριγκα, ο Ρενέ έφτιαξε μια **ταινία - δαντέλα**, ένα κέντημα που ξεπερνά την πιο απρόβλεπτη φαντασία. Οι απίθανες εικόνες, η ευρηματική πλοκή με τις συνεχείς εκπλήξεις, ο διανθισμένος με χιούμορ διάλογος, οι δεξιοτεχνικές κινήσεις της κάμερας, η εξαιρετική μουσική επένδυση, ο ρυθμός (που μοιάζει με μπαλέτο) δημιουργούν μια ατμόσφαιρα ευφορίας, ποίησης αλλά και θλίψης (της θλίψης που δημιουργεί το εφήμερο της ζωής), που μόνον ένας σκηνοθέτης με την εμπειρία, την ωριμότητα και τη σοφία του Ρενέ μπορούσε να πετύχει. Βασισμένο στο βιβλίο του Christian Gailly, L'incident, τα "Αγριόχορτα" είναι η ταινία - απόγειο του έργου ενός από τους λιγοστούς εναπομείναντες μεγάλους και πρωτότυπους δημιουργούς.

ALAIN RESNAIS

Γεννήθηκε το 1922 στη Βρετάνη, Γαλλία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Les herbes folles (2009), Coeurs (2006), Pas sur la bouche (2003), On connaît la chanson (1997), Smoking/No Smoking (1993), Gershwin (1992), Contre l'oubli (1991), I Want to Go Home (1989), Mélo (1986), L'amour à mort (1984), La vie est un roman (1983), Mon oncle d'Amérique (1980), Providence (1977), Stavisky... (1974), L'an 01 (1973), Je t'aime, je t'aime (1968), Cinétracts (1968), Loin du Vietnam (1967), La guerre est finie (1966), Muriel ou Le temps d'un retour (1963), L'année dernière à Marienbad (1961), Hiroshima mon amour (1959), Le chant du Styrene (1958), Le mystère de l'atelier quinze (1957), Toute la mémoire du monde (1956), Nuit et brouillard (1955), Les statues meurent aussi (1953), Pictura (1951), Gauguin (1950), Guernica (1950/I), Châteaux de France (1948), Les jardins de Paris (1948), Malfray (1948), Van Gogh (1948), Journée naturelle (1947), La bague (1947), L'alcool tue (1947), Le lait Nestlé (1947), Portrait d'Henri Goetz (1947), Van Gogh (1947), Visite à César Doméla (1947), Visite à Félix Labisse (1947), Visite à Hans Hartung (1947), Visite à Lucien Coutaud (1947), Visite à Oscar Dominguez (1947), Ouvert pour cause d'inventaire (1946), Schéma d'une identification (1946)

